

Telegrafu

2 ex. (Of.)
Asociațiunea pentru literatura română și
cultura poporului român

Str. Șaguna 8

Sibiu

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andreu Șaguna
APARE SĂPTĂMÂNAL

Abonamentul:
Un an 600 Lei. — Șase luni 300 Lei. — Trei luni
150 Lei. — Pentru străinătate un an 1000 Lei. —
Pentru America 8 Dolari

Articole și corespondențe
se adresează **Redacției** Telegrafu Român, Sibiu,
strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se
refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază,

Prețul inserțiilor
nu gir peti 10 Lei pentru odată, dacă se publică
de mai multe ori se dă rabatul convenit.

Abonamentele și inserțiile
se adresează **Administrației** ziarului Telegrafu
Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Front și amvon

Neamul nostru se găsește astăzi la o răspântie hotărâtoare a destinului său. Nici când temelile așezărilor omenești n'au fost sguduite de un conflict mai aprig între popoare, niciodată ura oarbă n'a deslăntuit o tragedie umană de proporțiile aceleia care sfășie azi planeta noastră.

Se pune chestiunea coordonării Statului nostru într'un sistem care să asigure, pentru multă vreme, pacea popoarelor. Pacea aceasta e în funcție de zdrobirea hidrei comuniste, iar comunismul cu doctrina lui materialistă și atee este în antiteză fundamentală cu credința și concepțiile noastre creștine.

De aceea, în primăvara aceasta tristă, când pe aripile vântului, ajung până la noi răbufniri de obuze și suspine de răniți, când — odată cu intuiția sfâșietoare a zădărniceii sbuciumului nostru în căutarea bucuriilor vieții — te copleşte certitudinea că egoismul încâtușetor care ingenuche avântul nostru spre transcendent, nu-și are rostul în scurtul nostru popas în lume, ar trebui să căutăm să învingem lutul ființei noastre trecătoare, să nu ne mai lăsăm târați de dorinți deșarte și de amăgitoare proiecte de fericire egoistă și mărunță, ci să ne raportăm nădejde la ceea ce-i veșnic și permanent, să ne topim sufletul în sufletul neamului, să ne înfrățim năzuințele cu năzuințele lui și să mergem cu hotărâre — și cu orice jertfă — pe drumul deschis de cei ce, murind, înfrâng moartea națiunii.

Dacă cei ce au atins un grad mai înalt de dezvoltare morală pot aduce, cu demnitate, tributul unor astfel de renunțări și decența unei atitudini drept ofrandă neînsemnată supremei jertfe a celor ce mor fără murmur și fără paradă, sunt destui aceia care nu-și dau seama cât de ofensătoare poate fi, în anumite momente din viața unui neam, goana lor nebună după plăcerile lumii.

Religia a fost totdeauna o frână a pornirilor meschine, un memento pentru svăpăiații tuturor nebuniilor. «In umbra bisericii și pe lespedea mânăstirilor» nu simți numai «legătura cu strămoșii, tainica unire cu ceea ce a fost». De acolo îți vorbește nu numai «dulcele glas al trecutului», cum atât de mișcător o spune gânditorul și poetul I. Petrovici. Atmosfera din jurul altarelor a exercitat întotdeauna o putere mistică asupra sufletelor mulțimii, a fost frâna inhibitoare a atâtor acțiuni josnice, după cum tot ea a fost îndemnul cel mai puternic pentru fapte mari.

Astăzi, dar, în înclăștarea titanică a neamului nostru cu puterile întinericului, trebuie să ne adăpăm cu sete din acea forță imensă care este *credința noastră strămoșească*, împletită în cursul veacurilor cu însăși

ființa noastră etnică, pe care a susținut-o în mijlocul tuturor vijeliilor și a salvat-o dela toate prăbușirile pe care i le deschidea în cale un aspru destin.

În înfiorarea clipelor de față biserică noastră are datoria să clădească punțile de legătură cu viitorul, sprijinind pe cei sortiți să aducă jertfa lor de sânge și de lacrimi, de renunțări și de sbucium, înfrățind cu suferința acestora pe aceia pe care nu știm ce miracol sau grație divină i-a scutit de marile dureri pe care războiul le seamănă în drumul lui de foc și de prăpad.

Clerul, care a dat istoriei noastre bisericesti și laice atâtea figuri alese, are astăzi ocazia sublimă de a face pe toți să înțeleagă eternul adevăr că numai *o credință neșovăelnică* în înțelepciunea orânduirilor divine ne poate arăta *singura* cărare luminoasă dintre umbritele drumuri ale vieții.

Cei ce au avut bucuria să poată petrece sfințele sărbători ale Invierii printre românii recent eliberați de sub stăpânirea bolșevică, povestesc scene ce înduioșează până la lacrimi și fac să se cutremure și cei mai sceptici. Ele dovedesc cât este de însetat sufletul omului după lumea imaterială, cât de puternice sunt pulsațiile inimii omenești în năzuința de a comunica cu Dumnezeu. În timpul teroarei scelerate credința n'a putut fi omorâtă, ea a palpăit mereu în sufletele prigonitilor, ca să isbucnească în freamăt de bucurie când armatele biruitoare au sfărâmat zăvoarele sub care fiii lui Israel crezuseră că pot strivi conștiințele.

Sorbind cuvintele binevestitoare ale preoților slujitori, transfigurați de emoție, după 25 de ani de urgie, frații noștri au primit pe Hristos, Cel ce S'a răstignit și a înviat pentru noi toți.

Luminițele ce s'au aprins în pragul altarelor în noaptea Invierii și s'au împrăștiat apoi prin sate și cătune, sunt simbolul luminii pe care frații desrobitori trebuie s'o împrăștie acolo unde frați de ai lor au băjbăit în bezna unui sistem ucigător de suflete și elanuri.

Vai nouă dacă în acest ceas hotărâtor pentru cimentarea unei legături vom fi nevrednici de dragostea și încrederea cu care acești frați mai mici ai noștri ne întâmpină și ne învaie...

De aceea, mai mult decât aici acasă, răvna preoților misionari de acolo trebuie să fie neistovită, dăruirea lor nelimitată, viața, faptele lor să fie la înălțimea vremilor pe care ne e dat să le trăim, ca nimic să nu clătine credința acelor cari caută pe Dumnezeu și au nevoie de o călăuză.

Păzind cu gelozie pravila și punând — cu puterea lor de convingere — stavilă oricăror insinuări ce ar putea deveni ferment de fărâmițare a unității noastre naționale, cu conștiința deplină a răspunderii lor față de oameni și față de Dumnezeu, preoții trebuie să devină îndrumătorii întregii vieți din ținuturile desrobite și deschișători de drumuri. Buni psihologi, ei trebuie să știe și să dispună de mijloacele prin care se poate influența voința omenească. Lor le revine sarcina de a face educația tuturor acelor — funcționari și oameni de afaceri — cari vin în contact cu poporul, ca nu cumva zelul deplasat al unora și pofta de câștig nesocotită a celorlalți să îndeapărteze, iremediabil, su-

fletele abia cucerite, de solii metropolei.

Înțelegându-și astfel menirea, slujitorii altarelor vor forma o putere în Stat pe care nimic n'o va putea înlocui.

Prin vrednicia preoților ei biserică noastră va putea începe fapta de regenerare a întregii structuri a societății românești.

Acesta a fost și gândul Mareșalului Conducător când a investit pe preoți cu noi mijloace pentru ca lupta ce trebuie să se deie pentru îndreptarea moravurilor, să fie încununată de izbândă.

Prof. AUREL POPA-Oradea
Secretar general al Ministerului
Cultelor și Artelor

Facultatea de Teologie din Cernăuți

În Cernăuții recucerite de vitejia armatei române, condusă de Mareșalul nostru deșrobitor, și-a reluat din nou spornică și pilduitoarea activitate glorioasă Facultate de teologie ortodoxă.

Profesorii ei, pe cât de harnici și de modești, tot pe atât de învățați și de iluștri, și studenții aceia cari într'o sârguință tăcută nu mai știu cum să adune în mintea lor cât mai multă din înțelepciunea sobră a grelelor tomuri, — împrăștiați de bicsinica prăvălire a boșevismului rusesc, s'au întors din bejenia lor, zoriți să ia legătura cu cărțile lor dragi.

Facultatea teologică din Cernăuți va lumina iar ca un far uriaș în cuprinsurile spirituale ale ortodoxiei din Țara noastră și din tot Sud-Estul european.

Cine ar putea cântări după dreptate tot ce-a însemnat această Facultate pentru întreaga Biserică ortodoxă și pentru teologia ei în cei aproape 70 de ani de existență a ei.

Ea este cea mai veche școală românească de cultură teologică înaltă. Ea a creat teologia românească, ridicându-ne dela citirea empirică a textelor patristice — atâtea câte le avem — la o cunoaștere și înțelegere sistematică a doctrinei creștine. Ea a făcut mai mult decât Statul nostru și tot ce trebuia să facă el pentru păstrarea și strângerea legăturilor noastre cu popoarele ortodoxe din Sud-Estul european în baza comunității de credință.

Grație ei acest Sud-Est ne-a cunoscut și ca factori răspânditori de cultură, nu numai ca sprijinitori materiali ai ei. În toate centrele balcanice, cine le cercetează găsește admiratori ai teologiei române în foștii studenții ai acestei Facultăți. Marile ei opere circulă în text românesc sau traduse în limbile autohtone și au o valoare normativă pentru gândirea teologică a acelor popoare.

Dar peste rostul ei de inițitoare a culturii teologice la noi și de răspânditoare a prestigiului nostru cărturaresc între celelalte popoare ortodoxe, Facultatea de teologie din Cernăuți a avut și mai are unul de tot atâta însemnătate.

Ea reprezintă în ansamblul teologiei românești un stil propriu, extrem de necesar. Prin legăturile ei cu teologia germană ea reprezintă elementul de sobrietate și scrupulozitate în tot scrisul ei. Paznică severă a formulărilor precise, tradiționale, ea este frâna necesară și criteriul neînșelător pentru scrisul nostru teologic, care, fără îndoială, e bine pe de altă parte, să fie străbătut și de avânt și de o străduință de adâncire și lărgire a orizontului spiritual, laturi în cari excelează alte centre teologice.

Facultatea teologică din Cernăuți sădește în sufletul ucenicilor ei conștiințiozitatea și atenția supremă la noțiuni, la termeni și la judecați.

Ea împlinește o funcție absolut necesară în teologia noastră, întrucât ține meditația teologică trează, ferind-o de-a se arunca în abisurile construcțiilor fantastice și eretice, în cari a căzut cea mai mare parte din teologia rusă.

Astăzi rolul Facultății de teologie din Cernăuți este cu atât mai important, cu cât stă la marginea lumii rusești care trebuie readusă la ortodoxie. Ce-a însemnat această Facultate pentru Sub-Est, ar putea să însemneze, cu sprijinul înțelegător al Statului, pentru Rusia.

Un alt român, Petru Movilă, cu luciditatea lui turnată în formulele precise și strict tradiționale ale Mărturisirii ortodoxe, a mai scăpat odată Rusia creștină de haosul tuturor fanateziilor și sciziunilor.

Astăzi tot numai spiritul lucid și viguros românesc, așa cum e cultivat cu deosebire în Facultatea de teologie din Cernăuți, o poate salva. Azi zăpăceala în Rusia e și mai mare și

teologia rusească nu poate ajuta aproape nimic, din pricina arătată mai sus. Lecuirea nu poate sta decât într'un antidot: în inocularea unei credințe riguroase, în a unei norme de credință pe care să o accepte toți pe baza valabilității ei de totdeauna.

Până se va îngheba un învățământ teologic în Rusia, Facultatea teologică din Cernăuți își poate impune spiritul ei.

Departamentul de a-și fi terminat misiunea, Facultatea teologică din Cernăuți e chemată să joace în epoca în care într'un rol care să întrecă tot ce n-a făcut până acum.

În acest scop ea trebuie ajutată să-și înleagheze catedrele, iar prin îndrumați cât mai mulți tineri din Rusia să studieze teologia la Cernăuți, bucurându-se de ajutoare din partea Statului nostru.

D. STĂNILĂE

Singur Hristos e capul creștinătății

Toți creștinii ne rugăm lui Dumnezeu să aducă acea zi în care ne vom îmbrățișa unii pe alții mărturisind cu o gură și cu o inimă aceeași credință.

Dar drumul spre unitate nu poate fi altul decât drumul spre apropierea cât mai deplină de Iisus Hristos și de învățătura Sa. Chemările la unitate nu pot fi chemări spre o anumită cetate, nici spre o anumită persoană omenească. În special Biserica ortodoxă, care în martiraj năntrenerupt, a rămas cu iubirea întreagă pe lângă Domnul nostru Iisus Hristos, nevoind să schimbăm mărirea Lui cu mărirea omenească, nu simte nici o tresărire la neconținutele chemări cu cari o foită din cutare urbe insignifiantă își umple coloanele în lipsă de idei și de avânturi duhovnicești cerute de greutatea vremurilor de față.

Unitatea creștinătății nu se poate face pe linie coborâtoare dela Hristos la un om, care zice-se că L-ar încuă. Unitatea se poate realiza numai dacă toți părăsesc închinarea la făptură, ridicându-Se dela preocuparea de om, spre Dumnezeu cel întrupat.

Iisus Hristos trebuie să fie lozinca unității creștine și nicidecum altcineva.

Numerul despre Iisus Hristos se poate spune în fața amintirii raportate la o anumită persoană omenească:

«Fără El Biserica ar înceta să mai fie Biserica a lui Hristos. Fără El n'ar mai fi nici credință și nici civilizație creștinească pe globul pământesc.»

Asociația clerului „A. Șaguna”, secția Sibiu

AVIZ

Aducem la cunoștința C. preoți, că la 1 Iulie 1942 se deschide Căminul preoțesc dela Bazna și a rămăne deschis până la 1 Septembrie 1942.

Prețul camerelor pe Iulie—August va fi de zi:

Camera cu 1 pat . . . Lei 100

Cameră cu 2 paturi . . . Lei 140

Pentru alți oaspeți cari nu sunt membri ai Asociației clerului, prețul va fi de zi:

Camera cu 1 pat . . . Lei 140

Camera cu 2 paturi . . . Lei 180

Cel ce dorește să li se rețină camera, vor anunța aceasta cel mai târziu până la 20 Iunie c., părintelui consilier mitropolit Em. Cioran, Sibiu, care va acorda camerele în ordinea intrării cererilor.

După data de 20 Iunie 1942, cererile pentru reținerea camerelor se vor adresa administratorului Căminului preoțesc dela Bazna — județul Târnava mică.

Comitetul secției

O izbândă a Departamentului Cultelor

Istoria bisericii noastre va trebui să creșteze, la loc de cinste, pe răbojul ei, o serie de înfăptuiri epocale ce o privesc, rezultate din neadormita strădanie a domnului al Cultelor Petrovici, actualul ministru al Cultelor și Culturii Naționale de a reabilita — în raport cu ceace sunt celelalte culte la noi în țară și de a ridica pe treapta ce i se cuvine, — biserica noastră ortodoxă, un așezământ atât de adânc legat de sufletul neamului românesc.

În vreme de războiu, când visteria publică trebuie să alimenteze formidabilele cheltuieli de înarmare și aprovizionare ale oștirii, e profund semnificativă intransigența cu care dl. Ministru Ion Petrovici a pledat necesitatea satisfacerii unor revendicări, cari așteptau — zadarnic — o soluționare dreaptă, dela Unire încoace.

De bună seamă, dl. Ministru I. Petrovici n'a făcut din lupta ce a dus-o pentru izbândă punctului său de vedere o chestiune de ambiție personală. Asemenea meschine preocupări, de factură democratică, sunt profund disprețuite de distinsul filosof. De bună seamă, însă, dac'a stăruit ca bugetul public să suportăm în plus de sarcini, în beneficiul preoțimii, dl. profesor Ion Petrovici a socotit că dobândă ce vor aduce-o aceste cheltuieli, va compensa pe deplin sacrificiul și că instituția care a jucat un atât de mare rol în istoria culturală și națională a neamului nostru, trebuie ajutată să-și îndeplinească misiunea ei specială cu atât mai vârtos în împrejurările de astăzi, când poporul român luptă pentru lichidarea bolșevismului și când trebuie să punem umăr la umăr pentru a construi noul edificiu al Statului românesc.

La 6 Septembrie 1940, când dl. Mareșal Antonescu a luat conducerea Statului, Departamentul Cultelor i-au revenit o seamă de probleme de mare importanță, de a căror rezolvare depindea prestigiul însuși al Bisericii.

Domnul Mareșal Antonescu a dat, dela început, asigurarea deplină că va sprijini biserica „din toată inima și din toate puterile”, pentru ca ea „să poată păși cu hotărâre la împlinirea misiunii spirituale ce i-a hărăzit-o dumnezeescul ei întemeetor și la care a trimis-o în mijlocul dreptcredinciosului popor”.

Dar intențiunea Conducătorului Statului a pufuit în înfăptuire abia acum, datorită creștinuștii comprehensiuni a domnului Ministru Ion Petrovici și pasiunii tanatice cu care colaboratorul său, dl. profesor Aurel Popa, secretarul general al Departamentului Cultelor și Artelor, s'a angajat la soluționarea unor probleme pentru cari — ca fiu de preot, el însuși teolog și deputat permanent al Adunării Eparhiale a Arhiepiscopiei Sibului — a militat dela 1919, data întregirii țării și până astăzi.

Având încrederea nelimitată a dlui ministru I. Petrovici, care singur și l-a ales colaborator, încredere derivată din aprecierea competenței în chestiunile bisericesti și a unui om cu o temeinică pregătire teologică și filosofică, dl. Aurel Popa, muncind cu un devotament fără egal și o încredere care nu cunoaște piedeci — a reușit să împlinească unele deziderate ale Bisericii noastre, într'un spirit de largă înțelegere și de largi perspective, care a putut să triumfe numai datorită unei profunde convingeri creștine și unei trăiri totale a Ortodoxiei mântuitoare.

Filosoful Ion Petrovici, care mărturisește și un crez pragmatic de o anumită nuanță își dă seama că rezolvarea unor chestiuni de ordin material va avea drept corolar o regenerare spirituală. Fiindcă, oricât ne-ar plăcea să privim pe preot ca pe o ființă dedicată numai spiritualului, asprele nevoi ale vieții îl angajează și pe el în lupta grea a existenței.

De aceea, măsurile ce s'au luat pentru o mai dreaptă apreciere a muncii slujitorilor altarului, nu ne îndeam să vorbim de nouă pulsate de energie în ritmul muncii acestora și, în consecință, o importantă contribuție a preoțimii în lupta

noastră de redresare și consolidare, inițiată de Mareșalul Conducător.

În cele ce urmează vom arăta o parte din realizările noului regim, sortite să îndrepte unele slăbiri de lucruri care coborau prestigiul slujitorilor sfințelor altare, realizări ce culminează în măsurile de ordin financiar, luate în timpul ministeriatului dlui profesor I. Petrovici, tocmai cu scopul de a înlesni preoților să-și închine forțele exclusiv menirii lor spirituale.

S'au luat măsuri pentru plasarea teineretului teologic. În acest scop s'a reglementat cummul în cler și în învățământul religios, stabilindu-se principiul ca nici un preot să nu poată ocupa decât un singur post, fie în cler, fie în învățământ. (D. L. Nr. 3566/1940 și Nr. 1230/1941).

S'a înființat un număr de posturi bugetare de preoți în cursul exercițiului 1941/1942 și s'au exceptat numirile de preoți, diaconi și cântăreți dela legea pentru unele măsurile financiare excepționale. (D. L. Nr. 363/1942).

S'a reparat situațiunea de inferioritate în care au rămas, dela Unire până în prezent, preoții din Transilvania, în privința salarizării, asimilându-se prin Decretul-lege Nr. 394/1942 salariile preoților cu Institutul teologic și bacalaureat sau școala normală cu preoți licențiați.

S'au dat ajutoare pentru repararea bisericilor și mănăstirilor avariate de cutremurul din 1940, în sumă de 25 milioane Lei, urmând ca în limita sumelor ce se vor mai pune la dispoziție în acest scop să se continue opera de ajutorare pentru refacerea tuturor bisericilor și mănăstirilor, care numai din contribuția publică n'au putut și nu vor putea fi refăcute.

S'a studiat temeinic, în de comun acord cu Sf. Sinod, problema reorganizării mănăstirilor, în spiritul tradiției noastre ortodoxe și potrivit intereselor superioare de Stat — ținându-se seama și de împrejurările de azi — pentru a face din nou aceste instituțiuni ceea ce au fost în trecut, focare puternice de spiritualitate și îndrumătoare în economia și industria specific românească.

Intărirea și apărarea credinței strămoșești în provinciile desrobite, precum și reinvierea credinței ortodoxe în Transnistria, a constituit o preocupare permanentă a Departamentului Cultelor. S'au trimis imediat după eliberare provinciilor refugiați la altarele de care fuseseră siliți să se despartă, iar prin Guvernământul respectiv s'au pus la dispoziție toate mijloacele necesare pentru refacerea sfințelor lăcașuri distruse de cotropitori.

Pentru Transnistria s'a organizat o misiune permanentă a Bisericii Ortodoxe Române, condusă de I. P. C. Arhimandrit Iuliu Scriban, care cu preoții puși la dispoziție de către celelalte eparhii, a realizat foarte bune rezultate, stințind din nou lăcașurile pângărite sub regimul sovietic, prin destinația jonică ce li se dăduse, înviorând viața spirituală a acestei provincii. Cea dintâi misiune a fost condusă de însuși Mitropolitul Ardealului, I. P. S. Sa Nicolae Bălan, însoțit de Episcopii tuturor eparhiilor ardeleni.

Spre a contribui la întărirea legăturilor cu marii noștri aliați și spre a avea în capitalele celor două mari imperii o vatră luminoasă de cultură națională, în jurul căreia să se grupeze toată colonia română din aceste centre, s'a înființat câte o parohie ortodoxă română la Berlin și Roma.

S'a întocmit proiectul de Decret-lege pentru reglementarea situației juridice a bunurilor imobile care aparțineau școlilor greco-catolice ale parohiilor ortodoxe și greco-catolice din Transilvania și părțile ungurene, recunoscându-se parohiilor drepturile de proprietate asupra acestor imobile. Prin aceasta se pune capăt unei chestiuni care a provocat iramântări și neînțelegeri între Stat și Biserica ortodoxă și greco-catolică din Transilvania.

Realizările schițate mai sus sunt însă abia cea dintâi etapă din programul următor de Departamentul Cultelor. Totuși

trebuie să recunoaștem că, cu toate împrejurările nefavorabile și vremurile grele pe care le-am trecut dela 6 Septembrie 1940 până în prezent, s'a realizat un pas hotărâtor și de importanță netăgăduită pentru întărirea instituțiilor de temelie ale Statului nostru și pentru promovarea vieții spirituale a poporului românesc.

Preocupările de viitor ale acestui departament vor fi pe aceeași linie de înțelegere a nevoilor sufleteste ale poporului, născut și crescut în credința creștină și ocrotit de ea în toate răscrucele grele ale sbuciumatei sale istorii.

Un om de valoare dlui ministru Petrovici, a cărui delicată sensibilitate a luat de mult cunoștință de dorința pe care o manifestă generația de astăzi, de a fi sănătosă orientată în viața spirituală, va și încurajeze activitatea Bisericii astfel ca gândirea și trăirea creștină să primească relief și conținut, și ca această generație, care și-a făcut un titlu de mândrie de a se numi naționalistă și creștină, să fie condusă, prin adevărul și lumina Evangheliei, pe calea muncii creatoare, pe calea onoarei, pe calea biruinței integrale a drepturilor noastre sfinte și inalienabile.

Dr. GRIGORIE T. MARCU

Molitvă la Ziua Eroilor 1942

Iisuse Hristoase, Mântuitorul lumii, la altarele Tale am prăznuit înălțarea Ta la cer, de unde orânduiești viața omenească spre destinația ei, înnoiește solia înălțării Tale în sufletele credincioșilor, ca să păstreze sfințele Tale învățături și să zidească împărăția Ta pe pământ.

Binecuvintează, Doamne, în ziua de azi și în veci pe toți pelerinii la sfințele morminte și eroi desrobitori și cari sunt undă proaspătă a curgerii de mucenici și luptători, cari au pățimit pentru dreptatea Ta și a neamului nostru izbăvire.

Binecuvintează, Doamne, mânilor care împodobesc cu flori mormintele lor și cinstesc sfântă pomenirea lor.

Primește, Doamne, în sfânt lăcașul Tău rugăciunile noastre pentru sufletele eroilor noștri.

Dăruiește-ne, Doamne, inimi curate și suflete neprihănite, ca scumpă și sfântă să ne fie pomenirea lor. Fiii gliei strădămate duoase, și ai sfințit grașul și legea și glia, dar mai ales dreptatea Ta și dragostea de neam și de lege, până în clipa, în care i-a învăluit lumina de sus și s'au sălășluit sufletele lor în cerul răsplătirii Tale.

Iartă-ne, Doamne, că jertfa vieții și idealul lor ne le-am păzită și în grele abateri am alunecat, care ne-au adus cumplită durere, mai greu de purtat decât hotarele nedrepte care au sfâșiat trupul neamului. Și răjmașii s'au năpustit asupra hotarelor și apele durerii au năvălit peste glia strămoșească. Ci, Doamne, preste urgia răjmașilor, să nu profaneze cenușile sfințe ale mucenicilor pământului. Nu lăsa, Doamne, ca ceasul vremii să fie oprit și nici întors înapoi de pe drumul propășirii poporului Tău.

Încă nu ne-am vindecat de ranele trecutului războiu și alte răni s'au deschis pentru ispășirea păcatelor săvârșite lângă mormintele sfințe.

Gata suntem, Doamne, de jertfă și de pocăință și cu jurământ ne legăm, marlor luându-Te pe Tine și sfințele morminte, că nu vom cădea în păcatul, uitând idealul eroilor toate sacrele lor, ci cu bucurie, gata suntem să jertfim viața noastră pentru dreptatea Ta și izbăvirea tuturor fraților noștri.

Imprăștie, Doamne, tot întunerecul și amara dosădire din cuprinsul pământului strămoșesc și fraților din cuptorul de foc al suferinței dă-le răcoarea milei și a tăriei Tale și zorile mântuirii grăbește-le.

Adunarea Eparhiei ort. rom. din Cluj

— Date privitoare la situația Eparhiei în 1941 —

Publicăm, după Tribuna Ardealului dela 7 Mai a. c., următoarele:

După deschiderea Adunării Eparhiale P. S. Sa Episcopul Nicolae Colan a dat cuvântul părintelui consilier Dr. V. Sava.

Cucernea Sa citește apelul nominal al deputaților eparhiali. Din 58 de deputați în adunarea eparhială a Clujului sunt de față 7 din cler și trei dintre mireni. Deputații Dr. Pavel-Bistrița, Dr. Gr. Manu-Lăpuș și I. Ciupe-Arad și-au cerut concediu pe întreaga durată a sesiunii.

Conform Statutului, nefiind majoritatea membrilor prezentă, lucrările nu s'au putut continua. Totuși, ca cetitorii noștri să poată lua cunoștință despre lucrurile pe care le-ar fi putut afla din reportagiile despre lucrările și rapoartele Adunării, ne-am adresat Consiliului eparhial și, din datele primite, spicuim cele ce urmează referitoare la situația Eparhiei pe 1941:

Eparhia Vadului, Feleacului și Clujului în 1941

Personalul dela centru

La Scaunul de reședință al Eparhiei în decursul anului 1941 au continuat să stea la cârmă și la posturile de conducere: P. S. Sa Episcopul Nicolae Colan și sfințicii săi, Dr. V. Sava, Ion Goron și L. Cureau, consilieri referenți. Secretarul eparhial V. Mateiu, casierul prot. I. Ciora, contabil G. Vitman, șef de birou V. Bogdan, arhivar T. Cicev, funcț. Elena Racoși, Elis. Monda, și oamenii de serviciu N. Olariu și Mih. Pop.

Academia teologică

Academia teologică a funcționat cu profesorii: Dr. G. L. Munteanu, Rector Dr. V. Sava, Dr. I. Pașca, E. Nicolescu, Fl. Mureșanu și S. Cureau, având 52 de studenți.

Au mai ținut cursuri P. S. Sa Episcopul Nicolae Colan [exegeza N. T.] și Prot. stavr. Ion Goron (Apologetică).

În formațiunea aceasta Academia a putut funcționa aproape normal.

În sesiunea din Iunie au absolvit 4 studenți, iar 7 candidați, învățători, au fost promovați pe cale extraordinară.

Protopopiatele

Protopopiatele Dej, Lăpuș și Reghin au fost cărmuite de vechii lor titulari: Prot. Zaharie Manu, Șt. Gheție și Ion Maloș.

Prot. Bistrița a fost administrat de protopresbiterul onorar Victor Mureșanu, iar al Clujului, Huedin și Tg. Mureș de administratorii protopopești pâr. prof. I. Costea, P. Pop și C. Bărdășan.

Eparhia este împărțită în 8 protopopiate, 184 parohii matere și 42 filii, care în 1941 au fost deservite de 125 preoți.

La 31 Decembrie 1941 Săcuimea avea 6 preoți pentru 55 parohii.

Umbrează, Doamne, cu puterea Ta pe Regelă nostru, pe Conducătorul statului, iar pe scumpii ostași ai Țării adu-i biruitori la vetrele lor.

Dăruiește-ne, Doamne, pace dreaptă și sfântă, nu pacea celorce uneltesc și vânează izbândă deșartă; nici pacea robilor, cari-și pierd sufletele, ci pacea neamului liber, care și-a spălat sufletul de orice prihană și prin dreptate slujesc Împărăției Tale, ca astfel cerul și pământul să Te preamărească pe Tine Împăratul cel veșnic al păcii, la care se sălășluiesc sufletele Eroilor, a căror pomenire veșnică fie. Amin.

Arhim, T. S.

Mănăstirile

Pe teritoriul Transilvaniei revenită la Ungaria sunt 4 mănăstiri:

1. „Sf. Ilie”-Toplița, cu 2 Ieromonahi și 2 Ierodiaconi.
2. „Sf. Ana”-Rohia, cu 2 Ieromonahi, 2 Ierodiaconi și 2 mănăstiri.
3. „Sf. Maria Mică”-Piatra Fântănelor, cu 1 Ieromonah.
4. Schitul „Sf. Eliehabeta”-Șimișna, cu 3 maici și 3 surori.

Propaganda religioasă

a) Cercuri religioase s'au ținut 3 în protopopiatul Lăpuș și 2 în protopopiatul Reghin.

b) Festivități religioase. Un concert religios al corului din Bistrița. Un concert religios dat în Catedrala episcopală la 18 Mai 1941 de Corul catedralei sub conducerea pâr. consilier eparhial L. Cureau și la 21 Decembrie 1941 un concert de colinzi tot în catedrală.

c) Activitatea societăților. Reuniunea femeilor ortodoxe și-a reluat activitatea. De Crăciunul anului 1941 a împărțit ajutoare celor nevoiași.

Drumuri misionare

Odată cu zorile primăverii P. S. Sa Episcopul Nicolae Colan a început să străbată eparhia spre a se convinge personal de situația reală și spre a duce cuvânt de zidire tuturor fiilor săi duhovnicești.

Undeva, o notă spune că Sf. Pavel a făcut peste 20 de mii de kilometri în călătoriile sale misionare. P. S. Episcop Nicolae Colan a început să-l urmeze. Iată itinerarul străbătut în 1941:

Lona de sus, Valea Drăganului, Oradea, Bistrița, Toplița, Unguraș, Zimbor, Iesc, Ciubăncuța, Osoiu, Ciubanca, Olpreț, Rohia, Căprioara, Covasna, Zăbala, Brețcu, Vâlcele, Reghin și Idicel. — Uniți cu o linie punctul sălășjan dela Unguraș cu Brețul din Săcuimea, și veți vedea că sântem pe urmele Sf. apostol Pavel.

Ci nu numai prin căile străbătute putem face apropiere de Sf. Pavel, ci și în vâlțătaia cuvântului cu care a aprius inimile tuturor. Mai mult. Sf. Pavel spunea că el nu vrea să umble cu propovăduirea pe urmele altora.

Și P. Sf. Nicolae Colan a fost în 1941 în zilele de 4-6 August pe meșteaguri care n'au mai fost atinse de urme vlădicești. Vlădica Nicolae Colan este întâiul chip vlădicesc care a călcat pe crănele dela Ciubanca, Ciubăncuța și Osoiu, deși la Ciubanca a fost un foarte vechi punct de rezistență ortodoxă. Acolo se pomenesc unele dintre cele mai vechi clopote din Transilvania de nord, [1683].

Badea Andron, crâsnicul nongenar din Ciubanca, poate zice cu dreptul Simeon: Acum slobozește pe robul tău, Stăpâne, în pace, că văzură ochii mei mântuirea...

Dorința sa de a se însemna data de Marți 5 August 1941 pe peretele iconostasului ca să se știe din tată în fiu, că atunci vlădica Nicolae Colan a slujit sfânta Aghiasmă în biserica Sf. Arhangheli de pe dealul Hagăului și a fost întâiul vlădică ostenitor prin acele meleaguri, desigur că are aprobarea cerută.

Sfințiri de biserici

P. Sf. Nicolae Colan a sfințit în 1941 următoarele biserici:

1. În 29 Iunie Catedrala din Bistrița.
2. În 7 Sept. biserica din Covasna.
3. Și în 27 Dec. biserica din Bonțida.

Hirotesiri și hirotoniri

P. S. Sa a hirotesit în 1941 întru protopresbiter pe părintele V. Mureșanu din Bistrița și pe părintele V. Ma-

teiu, fostul secretar eparhial, pentru protopopiatul Unguraș.

A distins cu brâu roșu pe preoții P. Nicolae din Sâmpetru și V. Gliga din Ibănești.

A hirotonit un monah întru Ierodiacon, un Ierodianon întru Ieromonah pentru trebuințe mănăstirești, iar 7 preoți cu Academia și 10 calificați pe cale extraordinară, pentru parohii.

Treceri religioase

Au trecut în 1941 dela ortodoxie la alte confesiuni 645, la secte 123. Dela alte confesiuni la ortodoxie 53 și dela secte 16.

Decesuri

În 1941 au decedat 2 preoți, pâr. pensionat Zah. Lupu și Dănilă Ivan-Cara.

Situația școlară

Sub jurisdicția Bisericii au funcționat în 1941 Academia teologică și Școala de cântăreți.

Pe teritoriul Eparhiei au fost 20.548 copii obligați de școală. Au funcționat 117 secții românești la școlile primare.

Au funcționat 772 de învățători. Români 157 [62 ort. și 95 gr.-cat.].

Dintre cei 20.548 copii obligați la cercetarea școlii 3158 au rămas fără instrucție școlară.

Școli secundare, sub jurisdicțiunea bisericii, Eparhia nu are.

Elevii ortodocși au cercetat cele 8 școli secundare cu limbă de propunere românească și anume:

1. Școala de gospodărie pentru fete, Cluj.
2. Școala normală de învățători, Gherla.
3. Școala normală de învățătoare. Ambele sub jurisdicția bisericii gr.-cat.
4. Liceul de băieți Năsăud.
5. Liceul de fete Cluj.
6. Liceul de băieți Cluj.
7. Gimnaziul din Bistrița.

Din satele Eparhiei au cercetat școli secundare: Liceul 106 băieți și 44 fete. Școala normală: 21 băieți și 12 fete. Gimnaziu: 14 băieți și 28 fete. Comerciale: 8 băieți și 1 fată. Profesionale: 12 băieți și 14 fete. Militare: 2 băieți. Altele: 2 băieți. Iar numărul studenților la Universitate din Eparhia Clujului a fost: 15 băieți și 5 fete.

Catehizația

Au funcționat în Cluj 2 cateheți. Unul pentru școlile primare, altul pentru cele secundare. În restul Eparhiei — acolo unde sânt preoți, au făcut ei catehizația, — în cele fără preoți nu s'a catehizat.

Spre a înlesni lucrarea catehetică a preoțimii în 1941, s'a editat de Episcopie manuale de religie pentru cursul primar întocmit de pâr. Fl. Mureșanu, [cl. I-IV].

Presa

„Viața Ilustrată” a apărut în 1941 numai în trei numere: Ianuarie-Februarie și Martie.

Pentru suplinirea trebuinței de slovă românească Episcopia cu grija P. S. Nicolae Colan a tipărit următoarele cărți:

1. Dr. E. Nicoară: La răscrucea vieții.
2. E. Fiedler: Omul cel mare, — trad. de Părintele Nicolae.
3. Părintele Fl. Mureșanu: Viețile Sfinților.
4. Prot. Dr. G. L. Munteanu: Viața Mântuitorului.
5. Acatistier bogat.
6. Acatistul Domnului Hristos.
7. Acatistul Bunevestiri și a Adormirii Maicii Domnului.
8. Acatistul Sf. Arhangheli.
9. Acatistul Sf. Nicolae.
10. Calendarul pe 1942, întocmit de Prot. Ion Goron.

Biblioteci

Eparhia dispune de 2 biblioteci și un muzeu.

Biblioteca Consiliului eparhial (4000 cărți) și muzeul îl conduce Pâr. prof. E. Nicolescu, iar Biblioteca Academiei

teologice (7000 cărți) o conduce Pâr. prof. Fl. Mureșanu. Această bibliotecă a împrumutat cărți și externilor.

Breslașii ortodocși

Sânt pe teritoriul Eparhiei români ortodocși:

- 108 negustori cu 20 ucenici;
- 151 pantofari cu 38 ucenici;
- 57 croitori cu 17 ucenici;
- 150 tâmplari cu 14 ucenici;
- 174 fauri cu 27 ucenici;
- 148 rotari cu 14 ucenici;
- 560 lembari cu 29 ucenici;
- 4 hornari cu 4 ucenici;
- 7 tăbăcari;
- 48 mecanici cu 27 ucenici;
- 216 morari cu 27 ucenici;
- 156 alți meseriași cu 22 ucenici.

Situația economică

Eparhia a susținut Academia teologică, Școala de cântăreți cu internat.

Dacă la „fondurile” vieții duhovnicești am întâlnit pe ici-colea sporuri îmbucurătoare, la capitolul economic n'am întâlnit decât fonduri deficitare.

Dela Soc. română de înmormântare din Sibiu

Chemare

Onorații membri sunt chemați să se întrunească în adunarea generală ordinară în ziua de Duminică 31 Mai 1942, la ora 11 în sala mare a Reuniunii meseriașilor români din Sibiu strada Brukenthal 17. Ordinea de zi: Raportul general despre mersul societății spre luare la cunoștință, bilanțul și inventarul pe 1941 pentru aprobarea și descărcarea direcțiunii, comitetului și comisiei cenzorilor pentru gestiunea anului 1941, votarea bugetului pe 1942, primirea propunerilor făcute de comitet în legătură cu raportul general, alegerea comitetului și a comisiei cenzorilor și propuneri prezentate de comitet.

Sibiu, 19 Mai 1942.

Prof. Timotei Popovici
președinte

Din protopopiatul Jiului. — Într-o recentă adunare a preoțimii noastre, din protopopiatul Jiului, P. C. Sa părintele protopop Ioan Duma a făcut o amănunțită dare de seamă despre situația, pe anul trecut 1941, a așezământului ce-l conduce.

Reținem câteva din datele de căpetenie arătate în această dare de seamă: Tractul Jiu are 19 parohii matere, cu 13 filii, în total 32 cu 17 preoți; parohii vacante 2;

Biserici 22, în stare bună 10, mljlocie 7, rea 5;

Familii 6.248; bărbați 12.887, femei 11.790, în total 24.677 suflete ortodoxe;

Căsătorii: 173, civile 50, mixte 26; divorțuri 5, concubinaje 215;

Nașteri 589, băieți 318, fete 271; față de anul 1940 este un spor la nașteri de 101;

Morți: 412, bărbați 220, femei 192, — față de anul trecut cu 33 cazuri mai puține;

Treceri religioase: au trecut la ortodoxie 70 dela alte confesiuni; dela noi la alții 15. Sporul, prin nașteri și treceri religioase, este 232;

Secte: baptiști 227, adventiști de ziua a 7-a 55 (37 unguri); pentecostaliști 43, martorii lui Iehova 18, creștini după evanghelie 4, milenști 2. În total 349 sectari, cei mai mulți unguri și de alte naționalități. Dela sectari au trecut la noi 7 suflete.

Ștutori de carte: 12.650, din care bărbați 6123, femei 5527;

Caze culturale 5;

Bibliotecile parohiale au 4721 vol.; Reuniuni de femei, soc. „Sf. Gheorge”, Oastea Domnului, ș. a. în 15 parohii;

Caze parohiale sânt în 7 parohii; Donații, dela particulari și instituții, s'au primit în valoare de lei 80.000;

Averea parohiilor: în biserici, case parohiale, pământ, păduri, depuneri, fonduri etc., este de aproximativ 30 mil. lei.

Citiți, sprijiniți și răspândiți ziarul

Telegraful Român

Sărbătoarea preoției

După cum Nașterea Domnului este sărbătoarea păcii, după cum Paștile sunt sărbătoarea tuturor nădejilor, tot așa Rusalile îmi pare că sunt sărbătoarea preoției. Căci nici o sărbătoare din sărbătorile mari ale anului nu este în legătură așa de strânsă cu preoția, ca această sărbătoare. În ea este vorba despre cei dinți chivernisitori ai Bisericii lui Dumnezeu și despre temerile de început ale preoției, care luminează prin veacuri cărările tuturor păstorilor de suflete și care sunt, și astăzi, cel mai bun povătuitor al lor.

Rusalile însemnează pentru Ucenici a treia naștere: nașterea întru preoție. Dacă a doua naștere a coincis cu alegerea lor la apostolie, fiind oarecum o naștere de Sus, pentru cele de Sus, a treia naștere este tot o naștere de Sus, dar pentru cele de jos. Prin Pogorârea Duhului Sfânt asupra lor, Ucenicii au primit plenipotența de a cărmui cele de jos prin cele de Sus. Adecă, pe lângă dreptul de a moșteni împărăția lui Dumnezeu, ei primesc la Rusalii puterea de a câștiga și altora acest drept. Deci preoția este un fel de maieutică duhovnicească, mijlocind în suflitele altora acea „naștere de Sus” de care e vorba în Evanghelia după Ioan.

Că lucrul acesta este adevărat și că preoția este a treia naștere, se dovedește de acolo că Ucenicii, după minunea pogorării Duhului Sfânt, au fost cu totul schimbați. Dacă înainte de aceasta ei stăteau cu ușile încuiate „de frica iudeilor” (Ioan 20, 19), apoi, după ce li s’au împărțit limbile de foc și s’au umplut de Duh Sfânt, „au început să vorbească în alte limbi, precum Duhul le dădea ca să vorbească” (Fapte 2, 4).

Dece n’au vorbit și înainte? Pentru ce se temeau? Pentru că ei își aparțineau numai lor înșile și lui Dumnezeu. Dar când Domnul a binevoit să întemeieze Biserica, când a pus bazele preoției, a trebuit să adauge la această naștere de a doua, a treia naștere, făcând din Ucenici nu numai niște mântuiți, ci aceea ce fusese El însuși în lume: organe de mântuire.

Apostolii au primit, ca dar al Rusaliiilor, favoarea de a reprezenta pe Dumnezeu pe pământ, de a fi, fiecare din ei, un „Alter Christus” — cum zice Huonder. Pentru aceasta se cerea o taină nouă, o altă naștere din nou. Din copii ascultători de Dumnezeu și temători de lume, trebuiau să devie părinți neînfricați, cu putere de a naște prunci duhovnicești, pe care să-i apere și să-i cărmuiască. Această schimbare s’a întâmplat în suflitele Ucenicilor în mod minunat, dintr’o dată, la suflarea înflăcărată a Duhului Sfânt în Ziua Cincizecimii.

Ceace a făcut Domnul când i-a chemat pe ei la apostolie, aceea au făcut și Ucenicii cu cei ce li ascultau. Și precum Domnul nu vorbea dela Sine, ci dela Tatăl Său cel din ceruri, tot așa Ucenicii nu grălau dela ei, ci numai ce le porunca lor Duhul Sfânt.

Dar mă întreb: Ce era dacă nu se pogora Duhul Sfânt asupra Ucenicilor în ziua de Rusalii? Aceea ce ar fi fost, dacă Fiul, n’ar fi fost și „Cuvântul” lui Dumnezeu, dacă El ar fi fost mut. Prin Fiul noi cunoaștem cu adevărat pe Tatăl, și fără Fiul ființa cea adevărată a Tatălui ne-ar fi necunoscută. Dar tot așa, dacă Duhul Sfânt nu s’ar fi coborât în lăuntrul Ucenicilor, Fiul ar fi rămas nevăzut și departe de inimile lor. Domnul ar fi trăit în ei ca o simplă amintire, care n’ar fi avut puterea de a izbucni la lumină și de a răsturna lumea. Prezența vie și veșnică a lui Iisus ne-o mijlocește Duhul Sfânt „Domnul de viață făcătorul”, prin Biserica. Ce să mai vorbim apoi că fără opera mântuitoare a Fiului, Duhul Sfânt ar fi rămas numai al celor puțini, grăind numai prin prooroci. Dar acum El este puterea vie care mijlocește și lucrează darurile mântuitoare ale credinței, ale dragostei și ale nădejdii în Iisus Hristos, prin Biserica Sa,

așezământ fără de care cultul lui Iisus ar fi rămas un cult esoteric, abstract.

Cu cât Duhul Sfânt este mai lucrător în Biserică, cu atât și Iisus este mai viu, darurile mântuirii sunt mai bogate și împărăția lui Dumnezeu pe pământ devine mai reală. De aceea ne și îndeamnă undeva Apostolul să nu întristăm pe Duhul Sfânt. Căci alungarea Duhului Sfânt aduce uscăciune și moarte, prin alungarea însăși a lui Iisus, pe când chemarea Lui ne dă prezența vie, aducătoare de pace, de liniște, de iubire și nădejde a lui Iisus.

Nu putem sluji lui Iisus, dacă nu slujim și Duhului Sfânt, făcându-ne mădularele noastre Temple ale Lui. Și nu putem fi slujitori ai lui Iisus, dacă n’am trecut prin minunea Cincizecimii, dacă nu s’a pogorât și asupra noastră Duhul Sfânt, dacă nu ne-am născut a treia oară. Taina preoției, taina prin care devenim locșitori reali ai lui Iisus, aceasta este: Nașterea cea de a treia. Câți însă ne dăm seama de ea?

Pentruca să te poți naște a treia oară, trebuie să te fi născut a doua oară. Acesta este adevărul simplu pentru care preoția adevărată e așa de grea, pentru care Sf. Ioan Gură de Aur a fugit în pustie și pentru care preoți adevărați sunt atât de puțini. A te naște a doua oară, a fi părtaș cu Iisus la cină, e lucru foarte mare. Dar a fi tu însuși un Iisus, un părinte duhovnicesc, împărțitor de daruri, este un lucru de mil de ori mai mare. Aici stă sublimul preoției.

Mă rușinez de mine însumi, apoi de Dumnezeu și de lume, că am trecut pe sub ploaia limbilor de foc ale Cincizecimii și sunt tot fricos, că m’am îndulcit de darul Rusaliiilor și sunt tot mut și neputincios. Domnul însă mă va ajuta întru neputințele mele ca să mă fac vrednic măcar de nașterea cea de a doua, ca nu cumva propoveduind cu gura altora Evanghelia, să rămân eu însumi nemântuit.

Preot Ioan Opris

Conferință preoțească. — Preoțimea protopopiatului Brașov, dimpreună cu a protopopiatelor anexe Oituz și Sf. Georghe, și-a ținut conferința de primăvară în 19 Martie 1942 sub conducerea P. C. Sale Părintelui Ioan Ludu, ajutor de protopop, ca substituit al P. C. Sale Părintelui Dr. N. Stighe, administrator protopopesc, chemat să participe la marea adunare din acea zi la Bucureștii. După ce s’a săvârșit slujba invocării Duhului Sfânt în biserică Sf. Adormiri din Cetate, — în cadrul căreia părintele Gh. Șerbu-Satulung a predicat despre „Pasiunile apostolilor”, iar părintele N. Bărsan-Dârste despre „Puterea rugăciunii”. — preoții celor trei protopopiate își îndeplinesc datoria de a se mărturisi în fața duhovnicilor mai vrâstnici.

Preoțimea se îndreaptă apoi spre biroul oficiului protopopesc, unde părintele ajutor de protopop Ioan Ludu deschide ședința printr’o cuvântare unde subliniază crâmpeliul istoric de răscruce pe care-l trăiește neamul nostru și omănirea întreagă.

P. C. Sa evoacă amintirea eroilor căzuți în războiul sfânt pentru credință și patrie, cât și pe aceea a mult regretatului dispărut preot Dr. Petru Debu. Conferința se ridică, păstrând un moment de reculegere.

Se remarcă prezența în sânul conferinței a titularului protopopiatului Oituz, părintele I. Rafiroiu, refugiat, și a părintelui arhimandrit Neofit Stamatiadis.

Intrându-se în ordinea de zi, se dă citire lucrării părintelui A. Negoescu-Intorsura Buzăului, absent pentru cauză de boală: „Dare de seamă asupra literaturii teologice din ultimii doi ani”, în care sânt trecute în revistă toate publicațiile din perioada aceasta, relie-

fându-se locul de fruntă ocupat de metropola Sibiului în această privință.

Părintele Gh. Malenă cetește lucrarea sa: „Ortodoxia ca factor de conservare națională”.

Tema: «Armonia dintre minte și inimă ca condiție a spiritualității» a fost dată spre lucrare tuturor preoților. Sorții de prim referent a căzut asupra părintelui Gh. Iacob-Ariuşd, care tratează problema sub unghiul psihologic-religios. Seria discuțiilor asupra acestui subiect o deschide părintele Ioan Ludu-Prejmer, președintele conferinței; prețioase contribuții aduc deasemenea preoții N. Filip, A. Radu și I. Turcu. — Pr. I. T.

INFORMAȚIUNI

Știre personală. I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Nicolae s’a întors Marți, 19 Mai a. c. la reședința Sa și și-a reluat ocupațiunile.

Ziua Mamei în Sibiu s’a serbat în 21 l. c. (la Sf. Constantin și Elena) printr’un reușit festival, organizat, în sala Prefecturii, de strădălnica Societate ort. națională a femeilor române, filiala Sibiu. După cuvântul de deschidere, rostit de dna președintă Sofia Șt. Metes, s’a desfășurat un bogat și ales program de coruri, executat de Corul mixt al școlii normale «A. Șaguna» condus de dna prof. Paula Popa, și s’au premiat cele mai bune lucrări despre mamă, scrise de eleve. O numeroasă asistență a urmărit cu viu interes frumoasa manifestare dela Ziua Mamei.

Nou prefect. Dl colonel Darie Rădulescu și-a dat demisia din demnitatea de prefect al județului Sibiu. Ministerul de interne, primind această demisie, a numit pe dl locotenent-colonel V. Mihăilescu din cavalerie în postul de prefect al județului Sibiu.

Inspecții din avion a făcut, zilele acestea, Conducătorul statului, dl Mareșal Antonescu, în comunele din împrejurimile capitalei. S’a observat: activitate multă pe câmp, locuri bine arate, — dar, și izlazuri și curți nelucrate, unele în disordine și murdărie; de-alungul căii ferate, între două comune, salcâmi plini de cuiburi de ciorii, — premilitarii din satele vecine vor avea să le distrugă în cursul săptămânii.

Examenele de bacalaureat se vor ținea între 4 și 12 Iunie 1942.

Resfințire de biserică. În incinta palatului mitropolitan din Cernăuți se ridică Biserica Trei ierarhi, pe care bolșevicii o schimbaseră în cazarmă. De aceea a fost necesar ca biserica să fie reparată și din nou sfințită. Cu solemnitatea cuvenită s’a făcut de curând actul resfințirii, săvârșit de I. P. S. mitropolit Tit al Bucovinei, în fruntea unui sobor de preoți.

Prima conferință a protopopilor din Transnistria s’a ținut, în 8 l. c., la Misiunea ortodoxă din Tiraspol, sub președinția I. P. C. Sale Arhimandritului Iuliu Scriban, șeful Misiunii ortodoxe române dintre Nistru și Bug. Au fost de față cei 13 protopopi al județelor din Transnistria. În cuvântările, rostite de președinte și de vicarul Misiunii Antim Nica, se constată că începutul locașurilor bisericesti de peste Nistru a prins rădăcini și din izvorul lor se adapă o lume insetată de credința lui Hristos. Intre preoții localnici și cei veniți din țară, spune vicarul Misiunii, stăpânește duhul iubirii apostolești.

Expoziția „Paradisul sovietic”, deschisă în câteva capitale, în 9 l. c. a fost inaugurată și la Berlin, dar cu material mai mult decât în alte capitale. Nu este vorba de-o expunere tendențioasă. Vizitatorii pot vedea „raiul sovietelor” așa cum a fost surprins la fața locului de soldații germani și aliați. Tablouri, fotografii și alte documente defilează înaintea ochilor, așa că privitorul primește o iconă reală a

stărilor de jale din „raiul lucrătorilor”. Se arată bogăția pământului răsăritean ca dar al naturii și al lui Dumnezeu, și de altă parte situația tristă și posomorâtă a locuitorilor. Teroarea bolșevismului este expusă în pavilionul numit „Jidani și beția sângelui”, cu tablouri din orașele terorizate, cu biserici transformate în magazini și distilerii, și cu multe alte isprăvi ale celor fără Dumnezeu și fără suflet.

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminecă în 24 Maiu 1942 (Sfintele Rusalii) servește I. P. Sf. Mitropolit Nicolae, înconjurat de un mare sobor de preoți și diaconi. Predică I. P. Sf. Mitropolit Nicolae.

Lunea Rusaliiilor în 25 Maiu 1942 servește I. P. C. Arhimandrit Teodor Scorobef, înconjurat de mai mulți preoți și diaconi. Predică: I. P. C. Arhimandrit vicar Teodor Scorobef. După masă la ora 4 la „Oastea Domnului”, în acestea sărbători predică mai mulți preoți în frunte cu părintele N. Vonica.

Poșta redacției

Pr. M. M. în B. Trecești, la ocazie pe la redacție.

Citiți, sprijiniți și răspândiți ziarul Telegraful Român

Concurs

Pentru întregirea postului de cântăreț, în parohia Hondol, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat, dacă va fi bugetat.
2. Venitele din parohie, conform taxelor stabilite de consiliul parohial și aprobate de oficiul protopopesc.
3. Două treimi din sumele ce se încasează pe discul al 2-lea.
4. Suma de 1200 lei anual din cassa bisericii.
5. În cazul că cel ales va voi să muncească la exploatarea minieră, se va interveni pentru a fi primit în serviciu.

Candidații odată cu prezentarea în parohie vor prezenta oficiul parohial și actele: Diploma de absolvire a școlii de cântăreți „D. Cunțan” din Sibiu, extrasul de botez, certificatul de moralitate dela oficiul parohial.

Din ședința consiliului parohial dela 3 Mai 1942.

Oficiul parohial ortodox român, Hondol
Pr. Aurel Guga
paroh

Văzut:
Teofil Chiffa
protopop (40) 1—3

Nr. 216—1942 (38) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a Tomnatecul de sus, din protopopiatul Zarand, județul Hunedoara, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Beneficiile:

1. Salarul dela stat.
2. Stola obișnuită în parohie.

Cererile de concurs, însoțite de toate actele necesare și de învinițarea de candidare a Prea Veneratului Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta oficiului protopopesc al Zarandului-Brad, în termen.

Concurenții se vor prezenta cu prealabila învinițarea oficiului protopopesc, într’o zi de Duminecă sau sărbătoare, în parohie, spre a face cunoștință cu credincioșii.

Brad, la 19 Aprilie 1942,

Oficiul protopopesc ortodox român al Zarandului-Brad

Ioan Andreiu
protopop